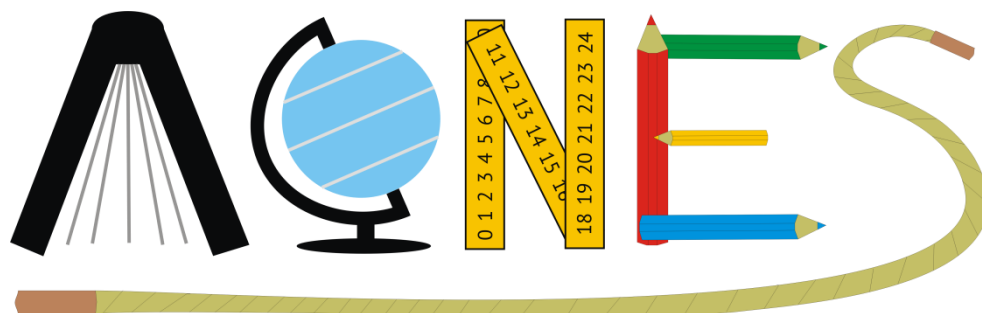

AGNES
Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2019
Číslo 10

ŠŤASTNÉ A VESELÉ

Adventní Drážďany | Vánoční příběh
Perníčky | Besídka | Den úsměvů a mnohem více

Koleda, koleda, už nám nastává

Nésém vám noviny, poslouchejtě... Obě moje děti se už téměř měsíc připravují na vánoční koncert svého sboru. To obnáší častější zkoušky sboru, trénink textů od snídaně po dobrou noc, zpívání cestou do školky i ze školky a vůbec všude.

Výhodou takové zkouškové smrště je, že člověk se chtě nechtě do zpěvu zapojí. A tedy se koledy naučí. A časem se dostane do stavu, kdy se přistihne při pobrukování vánoční melodie třeba ve výtahu cestou k lékaři. A navíc se usmívá... ☺

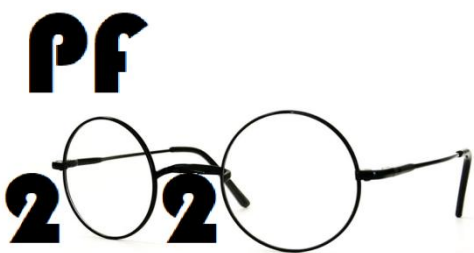
Premýšlel jsem během adventu o zvycích a dopisech: dříve jsme příbuzným psali dopisy a posílali pohlednice s přáním klidných Vánoc, dobrého nového roku a dětem i vánočních prázdnin. Dnes máme telefony, e-maily a sociální sítě. Psaní tak zůstalo vlastně jen dětem, když někdy v říjnu, listopadu sednou – některé samy, některé s rodiči či sourozenci – k prázdnému listu papíru a postupně na něj začnou přenášet svá přání. Takový dopis obvykle začíná slovy *Milý Ježíšku...*

Jako malý jsem chtěl chvilku být Ježíškem, který si všechny dětské dopisy čte. Ne snad proto, že bych o Štědrém dnu všechna přání plnil. Jen jsem byl zvědavý a zajímalo mne, co si děti přejí. A vlastně mě to zajímá dodnes. *Potěší syna hasičské auto, které si namaloval do dopisu? Rozzáří dceřiny oči klavír, umně vyvedený včetně stojánku na noty? Chce někdo z vás, milé děti, pod stromečkem najít stavebnici, co jste si do ježíšovského dopisu napsaly či nakreslily? A co dostanou ti, kteří Ježíškovi žádný dopis nepsali?* Tohle všechno se mi honilo hlavou v uplynulých týdnech. Myšlenky utnula jediná fotka, kterou mi poslala spolužačka. Je na ní poštovní razítko z Božího Daru. To je městečko v Krušných horách, kde každý rok otevírají *Ježíškovu poštu*, kam chodí tisíce dopisů od dětí z celého Česka. Je jedno, co si děti do dopisu Ježíškovi napíší – důležité je, že mu ho vůbec napíší! A tak, jestli vás můžu prosit, kdybyste – čistě náhodou – tenhle veledůležitý dopis ještě neměli napsaný, zkuste to. Třeba 23. prosince večer. Ale zkuste si své přání napsat. Aby Ježíšek věděl, že vy víte.

Krásné Vánoce i vánoční prázdniny všem žákům, zaměstnancům a přátelům naší školy přeje redakce!

π & —•—

PS: Protože další číslo vyjde až v lednu, dovolujeme si popřát také dobrý vstup do nového roku 2020. Kulatý letopočet slibuje mnoho zajímavých událostí. Jako bonus přikládáme osobní PéeFku. Cože? Dočtete se na straně 12.

Obsah čísla

3	Adventní Drážďany	11	Vánoční besídka školní družiny
6	Vánoční příběh	12	PéeFka
10	Den úsměvů	12	Chutné a veselé!
10	Pečení perníčků	13	Last minute cookies
10	Anežčiny sportovní úspěchy	14	Vánoční ozdoby Zubr Emil

Agnes je latinsky Anežka.
Koncovka *-gnes* také odkazuje
na řecké *gnósis* (poznání).

AGNES, školní časopis Základní školy Ústí nad Labem, Anežky České 702/17, p. o., vychází nepravidelně
Redakční rada: Mgr. Kateřina Suchá (sucha@zsanceske-ul.cz), Mgr. Jan Musil (musil@zsanceske-ul.cz)
Redakce si vyhrazuje možnost příspěvky podle potřeby krátit a upravovat.

Adventní Drážďany

Když se řekne advent, na naší škole je s ním spojena řada akcí a zpestření obvyklého předvánočního programu. Jedna akce ale vyprázdní vždy několik tříd druhého stupně – výjezd do Drážďan! Přinášíme pár postřehů z letošního pátku v saské metropoli.

Tradiční předvánoční výlet do Drážďan

Pravidelně na počátku prosince vyrážejí žáci devátých ročníků na poznávací exkurzi do hlavního města Saska – Drážďan. Letos vyrazilo pře 80 žáků a jejich cílem byla nejen návštěva drážďanského Muzea Hygieny, ale i zároveň připomenutí si vánoční atmosféry na tradičních vánočních trzích, které patří mezi nejstarší a největší ve střední Evropě. V letošním roce se koná už 585. ročník. V láskyplně ozdobených stáncích nabízejí obchodníci své výrobky uměleckých řemesel, keramické, cínové, skleněné a proutěné zboží.

Po návratu jsme se žáků zeptali, co se jim vybaví, když se řeknou Drážďany: Naprostá většina odpověděla, že se jim moc líbilo v muzeu, vánoční trhy a dobré jídlo.

Připomeňme si, co neodmyslitelně patří k drážďanskému vánočnímu trhu:

Pfefferkuchen aus Pulsnitz - Perníky z Pulsnitzu

Specialitou je perník se v Pulsnitzu, který se peče už od 1. ledna 1558 a na trzích se prodává od roku 1780.

Štola

Na vánočním stole nesmí v Sasku chybět ani tradiční štola, kynuté těsto plné rozinek, mandlí a kandovaného ovoce. Tu pravou lze poznat podle originální pečeti.

Glühwein

Pro zahřátí v prosinci si lze na trzích dát tzv. svařák. Výborná je nealkoholická varianta:

Rezept für Glühwein

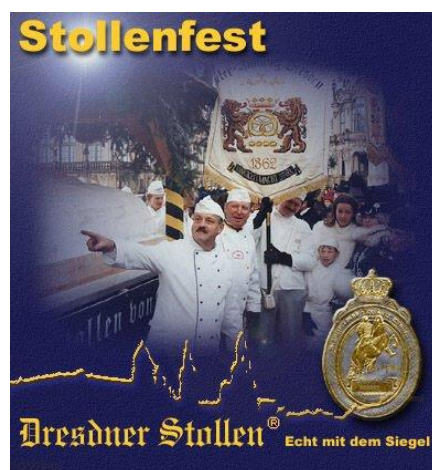
1 l černého nebo ovocného čaje, 150 g cukru, 2 hřebíčky, 1 kus skořice, 1 citron

V pátek 6. 12. jsme vyrazili autobusem do německých Drážďan. Nejprve jsme měli na 2 hodiny rozchod, při kterém jsme si prošli samotné Drážďany a nechyběl ani typický Bratwurst a Kinderpunsch. Byl jsem na sebe pyšný, že se zde dokážu nějak dorozumět (nebo jsem jednoduše ukázal na párek a řekl: „Das, bitte.“ ☺). Vybral jsem i pěkný perník.

Následně jsme se přesunuli do muzea hygieny, kde se nám naskytl pohled na zrození, život i stárání člověka. Prohlíželi jsme si pěkně navržené prostory a zkoumali i jak například vidí člověk s oční vadou, nebo jsme si mohli dokonce vyzkoušet, jak píše stařec s rozklepanou rukou. Ukázali nám také důsledky nadváhy a anorexie (to nebyl nejpříjemnější pohled). Rozlišovali jsme i určité druhy vůní. Zaujal nás hlavně přístroj, který porovnával duševní klid, či co (nikdo nevěděl, jak to funguje ☺), ale byla sranda sledovat soustředící se spolužáky s nějakým obvodem obvázaným kolem hlavy jako v nějakém sci-fi filmu ☺.

Musím říci, že se výlet moc vydařil a užili jsme si ho nejen my, ale i učitelé. Líbilo se mi muzeum i Drážďany obecně a ani jsem nechtěl ještě domů ☺.

Matouš Málek, 9.B

Symboly Striezelmarktu

Drážďanský kominík

První zmínka o těchto kominících z pečených švestek pochází z roku 1801, z doby oslav Vánoc. Vyráběli se především v chudých rodinách. Na trzích je prodávaly především děti. V roce 1910 byl prodej dětem na vánočních trzích přísně zakázán.

Dnes jsou opět prodáváni jako *Original Dresdner Pflaumentoffel*, kteří mají přinášet kupujícímu v nadcházejícím roce štěstí.

Original Herrnhuter Advents- und Weihnachtssterne

170 let tradiční výroby

Ruční výroba různých velikostí a barev, ale každá hvězda má vždy celkem 25 hrotů. Přičemž 17 je čtyřbokých jehlanů a 8 je trojbokých.

Velkou tradici mají především papírové hvězdy, ale dnes se vyrábí i z umělé hmoty, protože ty lze použít venku. Nejčastěji se vyrábí v tradičních vánočních barvách: červené, žluté a bílé.

Krušnohorští řezbáři

Tradiční řemeslníci vyrobili největší vánoční pyramidu na světě. Je přibližně 15 metrů vysoká a je na ní 42 dřevěných figur. Slavnostně byla posvěcena v roce 1997.

Der Nussknacker – Louskáček na ořechy

Za jeho tvůrce je považován Wilhelm Friedrich Fürchtner.

Ten prvního louskáčka vyrobil, lépe řečeno vysoustružil, v roce 1870 a měl podobu krále.

Louskáčci mají nejčastěji podobu vojáků, králů, nadlesníků, policistů a rytířů.

Kouřící panáček - Räuchermann

Z poloviny 19. století pochází typická krušnohorská vánoční figurka – kouřící panáček.

Je vždy vybaven fajfkou. Jeho tělo je zavalité, spodní část lze otevřít, aby se do figurky mohl vložit františek, a na hlavě jsou vymodelovaná otevřená ústa, aby mohl z nich vycházet kouř.

Mgr. Valerie Erbanová

Čert, Mikuláš a anděl

nám zabušil na dveře a bez dalšího otálení k nám vletěl čert v doprovodu Mikuláše i nádherného anděla. Protože jsme se dobře připravovali, spustili jsme říkanky a koledy. Společné setkání provázela pohoda a dobrá nálada

Žáci školy

Začátkem prosince jsme všichni s napětím čekali, až k nám přijde na návštěvu štědrý Mikuláš, přísný čert a laskavý anděl. Těšili jsme se na sladkou výslužku v podobě adventního kalendáře.

V pátek 6. 12. jsme se dočkali a přišel náš den: Mikuláš

Vánoční příběh

K vánočním svátkům zcela jistě patří příběhy. Ať už jim říkáme pověsti, mýty či pohádky, všichni máme takové povídání rádi. V 6., 7. a 9. třídě si několik žáků dalo práci a sepsalo pro vás krátké vánoční nebo, chcete-li, zimní příběhy.

SNĚHULÁK (Nikola Čumpelíková, 9.C)

Byla jedna malá holčička, která se jmenovala Anička a moc se těšila na Vánoce, hlavně na dárky. Seděla ve svém pokoji u okna a najednou uviděla vločku, vzápětí další. Začalo sněžit.

Rychle se oblékla, otevřela dveře a nemohla uvěřit tomu, co vidí, její zahrádka byla celá bílá, jako kdyby ji někdo namaloval. Nadšeně skočila do sněhu a udělala si andělíčka. A hned potom sněhuláka, který se jí moc povedl. Mezitím se setmělo a musela jít domů na večeři.

Po večeři si zase sedla k okénku a dívala se do zahrady na svého sněhuláka, zdálo se jí, že se usmívá, jenže zrovna přišli rodiče a řekli, že už musí jít spinkat, protože zítra bude ten nejlepší den v roce, totiž Vánoce.

Anička usnula a zdálo se jí o jejím sněhulákovi, jak si s ní povídá o tom, jak se těší na Vánoce. Když se probudila, byl tu nový den, honem se podívala z okna, ale sněhulák stál venku jako tvrdé Y.

Když přišel večer, stála s rodiči u vánočního stromčku a jako první si honem nedočkavě rozbalovala dárky. Dostala plyšového sněhuláka, stejného jako ze snu. Byla moc šťastná, byl to ten nejlepší vánoční den.

VÁNOCE (Marek Nguyen 9.C)

Každý rok v prosinci jsou Vánoce. Všechny děti se na tě těší - dostanou dárky, úsměv a radost ve tvářích udělají jejich rodiče šťastnými...ale co kdyby se Vánoce nekonalily. Jak by to vypadalo?

Žádné posezení s rodiči u vánočního stromku, nepeklo by se cukroví, kapříci by zůstali v rybníce - ve svém domově, nikomu by tak nezaskočila kost, kvůli které by později musel navštívit nemocnici, aby mu ji z krku vytáhli. Dárky by se nemusely kupovat a balit...

Ovšem to vše výše uvedené k vánočním svátkům patří. Neumím a ani si nechci přestavit, jak by to v naší rodině vypadalo bez strojení stromečku.

O ZTRACENÉM VÁNOČNÍM DÁRKU (Anna Vlasáková, 6.B)

Blížil se čas Vánoc. Všichni chtěli udělat druhým lidem radost. Také maminka připravovala překvapení pro svého Kubíčka. Kubík rád hraje fotbal, tak mu maminka upekla veliký voňavý perníkový míč. Pečlivě ho ozdobila a krásně zabalila, aby ho nenašel, schovala ho na místo, kde by ho nikdo nehledal.

Čas běžel. Maminka měla spoustu práce s přípravami na Vánoce, a tak zapomněla, kam dárek schovala. Přišel Štědrý den, všechny dárky už byly pod stromečkem. Jen ten nejdůležitější ne a ne najít. Maminka smutně seděla u stolu, marně přemýšlela, kam dárek schovala. Postěžovala si pejskovi: "Pamatuješ, jak jsem pekla voňavý míč pro Kubíka? Nevím, kam jsem ho uložila." Alík, tak se pejsek jmenoval, vesele zavrtěl ocáskem. Zatahal maminku za sukni a odvedl ji do komory. Tam byl ve velké krabici schovaný.

Když Kubík našel pod vánočním stromečkem perníkový míč, měl obrovskou radost. A tak byli šťastní - maminka i Kubík.

VÁNOCE U SKŘÍTKŮ (Loic Lumpungu, 9.C)

Každý skřítek se probudí brzy ráno ve své postýlce, nejčastěji snídá sušenky a teplé mléko. Pak se postaví na své stanoviště, skřítků je mnoho, ale každý má své místo.

Stanoviště jsou celkem čtyři, na tom prvním se čtou dopisy, které děti napsaly Ježíškovi. Na druhém se připravují hračky pro děti a na třetím se šije dětské oblečení, na čtvrtém se vše kontroluje a balí do dárkových krabic.

Nakonec přijde Ježíšek a vybere si tři skřítky, aby mu pomohli vše roznést. Ti ostatní začínají se svými rodinami slavit Vánoce. Ježíšek společně se svými pomocníky oběhne svět a rozdá všechny dárky a vždy po Vánocích si do své knihy zapíše tři nejšikovnější skřítky.

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH (Martin Širovský, 9.C)

Můj vánoční příběh se odehrál v jedné rodině, která měla malého syna, který chtěl hodně dárků, ale jeho rodiče neměli žádné peníze.

Chlapec byl kvůli tomu velmi smutný, a proto se jeho tatínek rozhodl, že půjde do banky a vypůjčí si nějaké peníze. U podpisu úvěrové smlouvy na chvíli zaváhal, když viděl, jak vysoké jsou úroky, a uvědomil si, že by se mohl dostat do problémů, pokud nebude mít na splátky. Jenže pak si vzpomněl na svého syna a podepsal to, vzal si peníze a šel domů.

Za pár dní byly Vánoce a syn dostal vše, co chtěl a byl velmi šťastný. Pak se však zeptal tatínka, jak to vše dokázal zařídit a ten mu řekl pravdu. Následující den se tedy rozhodl všechno vrátit a peníze dal rodičům, aby mohli splatit dluh. Uvědomil si totiž, že o Vánocích nejsou důležité dary, ale mnohem důležitější je být spolu.

KAPR KAREL (Richard Przepiora, 9.C)

Byl jednou jeden kapr, který se jmenoval Karel. Žil si v rybníku kousek za městem u lesíka, kde díky bohu zatím člověk nic nezkazil.

Do lesa jezdil rád jeden starý pán, který byl s kaprem Karlem kamarád. Karel si myslel, že je běžný den jako každý jiný, zaplavoval si, popovídal si s kamarády a vůbec netušil, co se má stát. Avšak starý pán měl přehled a znal celé město, a proto věděl, co se chystá, tak vymyslel skvělý plán. Rozhodl se, že všechny kapry přemístí do druhého rybníku, kde je zákaz rybolovu.

Počkal do půlnoci, pak vzal co největší kbelíky a naložil je do kufru své modré Felicie. Za třicet minut byl na místě, pomalu vylovil všechny kapry a překontroloval, jestli je má opravdu všechny a potom je převezl do druhé chráněného rybníka. Pak ještě udělal díry do ledu, aby kapři přežili. Kapr Karel i jeho kamarádi byli velmi rádi a hlavně vděční, že prožijí Vánoce v klidu a ne na pekáči.

Druhý den po přestěhování plaval kapr Karel a kapr Honza v novém rybníce, byl o hodně větší a i voda se jim zdála lepší a navíc měli lepší náladu a mohli slavit Vánoce. Starý pán tam jezdí každý den a pokaždé jim přiveze nějaké dobré kapři krmení.

ZAPOMENUTÝ DÁREK (Eva Derflerová, 6.A)

Blížily se Vánoce a malá Kristýna neměla žádné peníze, proto se rozhodla, že dárek pro maminku vyrobí.

Vyrobila jí srdce z kousků dřeva a korálků. Když to měla skoro zabalené, tak do pokojíku přišla nečekaně její maminka. Naštěstí stihla svůj výtvar schovat.

Blížil se Štědrý večer, ale Kristýnka se nemohla vzpomenout, kam srdce dala. Prohledala celý pokojíček, bohužel ho nenašla. Bylo jí to moc líto, tak namalovala aspoň krásný obrázek.

Ztracený dar našla až za tři týdny, zrovna když měla maminka narozeniny. „Mami, tady máš korálkové srdíčko.“ Maminka se krásně usmála a Kristýnu pevně objala.

JEŽÍŠEK EXISTUJE (Vít Schánělec, 6.A)

Každý rok na Štědrý den dopoledne jezdí naše rodina do kostela Nanebevzetí Panny Marie pro betlémské světlo. Když se vrátíme domů, mamka s tatškou připravují štědrovečerní večeři a já s bratrem sledujeme pohádky. Po večeři pak netrpělivě vyhlížíme Ježíška.

Loni se stalo něco neuvěřitelného, opravdu jsme ho viděli. Letěl nad námi s pytlíkem plným dárků. Uviděl nás, zamával nám a letěl dál. V tu chvíli zazvonil zvoneček, jasné znamení, že dárky jsou pod stromečkem. Od té doby věřím, že Ježíšek existuje.

VÁNOCE S KOČKOU (David Tomeš, 7.C)

Chtěl bych vám vyprávět příběh o kocourovi jménem Tom. Jednoho dne ležel ve svém pelíšku a povídá: „Mňau, to jsem se krásně vyspal.“ A pak uslyšel svého pánička, jak ho volá: „Tome, snídá ně!“ Tom se za tím hlasem hned rozeběhl, když tu dobrotu snědl, rozhodl se, že půjde do obývacího pokoje, kde uviděl hezky ozdobený stromeček. Řekl si: „Co to je? Co se tady tak naparuje. Jdu raději ven!“

Venku: „Ježiši, to je zima! A co je to bílý na zemi?“ Za zády se mu ozvalo: „To je sníh.“ „Jé, ahoj Černulo.“ „Nazdar, Tome.“ (Černula byl jeho kočičí kamarád). „A co je to vlastně ten sníh.“ „To je ta věc, která se vždy objeví, když lidé nazdobí stromy.“ „Aha, no jeden máme také doma. Víš, Černulo já už půjdu raději zpátky.“

Doma si Tom lehl na pelíšek a usnul. Zdálo se mu o sněhu a o stromečku.

FIALOVÉ BRUSLE (Ema Derflerová, 6.A)

Dnes jsou Vánoce, já jsem pes Puňťa a mám moc hodnou paničku Katie. Pod stromečkem by ráda našla brusle na led, ale když jsem si tajně prohlédl zabalené dárky, tak jsem je tam nenašel. Rozhodl jsem se, že to zařídím sám.

Ráno chodí Katie se mnou ven, že mám radost, jí dávám najevo tak, že se začnu točit kolem vodítka. Právě jsme potkali Elišku, její nejlepší kamarádku. Zatím, co spolu mluvily, jsem si tak trošku odběhl. Šel jsem tam, kam se chodíme s Katie dívat jak ostatní bruslí. Chvilku jsem se jen tak točil dokola a přemýšlel, co budu dělat, ale pak jsem viděl, jak si jedna holčička zouvá fialové brusle. Moje panička miluje fialovou! Brusle jsem sebral, myslím, že to zas tak moc nevadilo, protože na kluzišti brusle půjčují. No možná to trošku vadilo, protože na mě začal křičet cizí pán: „Polož to, psisko jedno!“ Rozeběhl se za mnou a já utíkal a utíkal, potom jsem uviděl Katie, rychle jsem zahrabal brusle do sněhu.

Přišli jsme domů, Katie si se mnou chvilku hrála, ale pak už musela jít pomáhat mamince, já si zalezl do pelíšku, ale jakmile jsem slyšel, že jde tatínek vynést odpadky, rychle jsem proběhl dveřmi společně s ním, potřeboval jsem přinést ty brusle. Když jsem je dotáhl, přemýšlel jsem, do čeho je dám, aby to bylo překvapení, naštěstí jsem našel jednu krásnou krabici. A pak už zbývalo jen čekat.

Pod stromečkem jsem dostal jako první dárek, bylo to sušené kuřecí maso, mňam. Pak rozbalovala Katie, nemohl jsem se dočkat, co bude říkat a jakou bude mít radost. Ale počkat, to nejsou mé brusle, tyhle byly modré. Potom otevřela další krabici a začala křičet: „Jééé, dva páry bruslí.“ Rodiče se podívali jeden na druhého a divili se. Ale Katie na mě mrkla a řekla: „A já si říkala, pročpak asi jsem tě viděla venku, jak neseš brusle.“

PSÍ VÁNOCE (David Kempný, 7.C)

Jednoho dne se v opuštěném a zříceném domě narodilo stěně, bylo zbarvené do hněda a mělo bílé flíčky. Za pár dní už umělo běhat, skákat a štěkat, ale nevědělo, co jsou to Vánoce. Rozhodlo se to zjistit, a tak se vydalo ven.

Zrovna se pěkně rozpršelo, všude plno louží, ale pak zahlédlo světélko, šlo se podívat blíž a uvidělo strom, na kterém bylo plno malých lampiček: „Páni, takovou krásu jsem ještě nevidělo, to bude asi nějaká hvězda.“ Najednou se zezadu přiblížil nějaký chlápek v modré košili s modrou čapkou na hlavě a stěně chytil, sice se bránilo, ale neubránilo.

To nebylo příjemné probuzení, ocitlo se v kleci v nějaké divné místnosti a těch klecí tam bylo mnohem víc a všechny byly plné psů. Nevědělo kde je a mělo strach. Najednou přišla dívka, která zamířila rovnou ke štěněti, vzala ho do ruky a odešla s ním domů, kde se o něj vzorně starala, štěně tak poznalo, co je to štěstí a také dostalo jméno. Že nevíte jaké? No přece Flíček. A ten příběh se odehrál na Vánoce.

KOUZELNÁ SKŘÍŇ (Veronika Zeusová, 6.A)

Společně s maminkou jsme šli nakupovat vánoční ozdoby. Šli jsme kolem obchodu s nábytkem a mně se ve výloze zalíbila jedna červená skříň. Zeptala jsem se maminky, jestli by mi ji koupila místo té staré po babičce. Maminka po chvilce váhání souhlasila.

Doma jsme skříň postavili na její místo v mém pokoji, hned jsem si do ní chtěla dát své oblečení, ale všimla jsem si, že uvnitř je něco malého a červeného. Zatáhla jsem za to a najednou se otevřela tajná dvířka a začal foukat vítr. A já se ocitla v zemi plné sněhu a mrazu. První, co jsem uviděla, byl sněhulák, který seděl na lavičce. Tak jsem k němu došla a zeptala se ho: „Sněhuláku, nevíš, kde to jsem a jak se mám vrátit domů?“ „Aha, ty asi nejsi odsud, ale já nevím, jak se odsud dostaneš, ale vím, že tady nejsi v bezpečí, tady se bojuje o život.“ Vysvětlil mi sněhulák. „Mohla bych ti nějak pomoci? Jo a já jsem Eliška.“ „Já jsem Franta a pomoci nám můžeš tak, že se dostaneš do našeho paláce a vysvobodíš Ježíška. Jenže je to velmi nebezpečné, protože kdyby tě našli, změníš se ve spálený perníček.“

Hned, jak mi to Franta vysvětlil, tak jsem věděla, že Ježíška musím zachránit, jinak by nebyly ty pravé Vánoce. Frantovi jsem řekla: „Jdu do toho.“ A tak jsem se vydala na cestu, tajně jsem se proplížila do paláce a Ježíška zachránila. Všechny spálené perníčky snědli sněhuláci. Nevěříte??? Tak jestli se mi to opravdu povedlo, zjistíte už brzy ... 24. prosince.

Den úsměvů

při příchodu do školy. Naším cílem je z tohoto dne udělat tradici a udržet jej i v dalších letech. Úsměv je totiž něco, co můžeme darovat úplně všichni, a nic nás nestojí. Tak se nebojte a koukejte se usmívat!

Celá rada dětí vám přeje příjemný zbytek roku a budeme se těšit na dalších akcích v roce 2020.

Připravila Mgr. Tereza Císařová

Rada dětí nezahálela a v rámci měsíce prosince připravila poslední akci v roce 2019. Vaší pozornosti jistě neunikl Den úsměvů, který se uskutečnil na Anežce 3. prosince. Přípravy byly náročné, ale moc jsme si akci užili. Členové rady dětí se podíleli na výrobě triček a transparentů. Symbolickým darem byla samolepka s úsměvem, který dostal každý, koho naše usměvavá banda potkala

Pečení perníčků

S dětmi v 5.A jsme pekli různé druhy vánočního pečiva. Děti pracovaly ve skupinkách. Každá skupinka se domluvila, jaké druhy budou dělat. Přinesly si recepty a pracovaly podle nich. Musely si vybrat suroviny, navážit, zpracovat do těsta, vyválet, vykrájet, upéct, dozdobit. Někteří dělali nepečené druhy. Bohužel nemám fotky z kuchyňky, měla jsem tam 25 dětí a vůbec jsem si na focení nevzpomněla. Zasílám foto z dnešního tvoření polevy na perníčky a foto hotového nazdobeného pečiva.

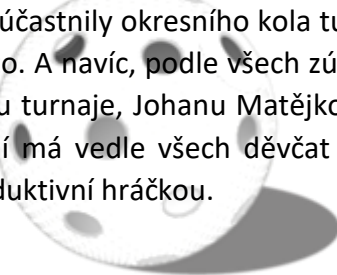
Mgr. Věra Waldsteinová

Anežčiny sportovní úspěchy

Na začátku prosince jsme na II. stupni byli velmi úspěšní ve dvou sportech, které pokrývá pan učitel Tuček. Nejprve se zaskvěl vítězný tým našich děvčat z 9. A a 9. B. Po pečlivé přípravě s panem učitelem Tučkem se žákyně 9. ročníku zúčastnily okresního kola turnaje ve florbalu a získaly krásné 2. místo. A navíc, podle všech zúčastněných, jsme měli nejlepší brankářku turnaje, Johanu Matějkovou. Zásahu na tomto krásném umístění má vedle všech děvčat také Aneta Rousová, která byla velmi produktivní hráčkou.

Tým tvořily: Aneta Rousová, Johana Matějková, Natálie Novotná, Veronika Petráková, Michaela Satranová, Zuzana Sun, Natálie Bezděková, Karolina Biedermannová

Druhým sportem je šach. Na naší škole sice kroužek šachu nemáme, ale někteří žáci – a to jste si jistě všimli – hrají o přestávkách, před hodinou, vlastně pořád. V 9.C a v 7.A se tedy během podzimu dala dohromady čtveřice hráčů jako základ školního týmu, který v listopadu nastoupil do turnaje pořádaného

v DDM šachovým oddílem ŠK Spartak Ústí n/L. Nadějně výkony Josefa Lébra (3 b.), Matěje Hanauera (2 b.) a Filipa Rady (1,5 b.) zastínil výkon Petra Kaprase (4 b.), který skončil v konečném pořadí sice 15., ale mezi neregistrovanými skončil jako **první**! Máme tedy **nejlepšího** amatérského šachistu v okrese. Z celkových 68 druhostupňových šachistů zanechali naši borci významnou stopu! Gratulujeme k umístění a také děkujeme panu učiteli Tučkovi za vedení a dosažené výsledky!

π

Vánoční besídka školní družiny

Vánoční čas je nádherný nejen pro svou podstatu, ale také proto, že nabízí nepřeberné množství událostí. Dne 2. prosince pořádala školní družina vánoční besídku pro rodiče a přátele školy.

Protože družina v pěti odděleních navštěvuje 150 dětí, zapojily se všechny do nacvičování programu společně se svými vychovatelkami E. Borovičkovou, I. Uhlířovou, A. Hodnou, H. Bechyňovou a D. Šmejkalovou. Každé oddělení si připravilo krátký program.

Ani letos nechyběl prodej perníčků, vánoční dekorace a bohatá tombola. Veškerý výtěžek byl věnován Elišce.

Besídka sklídila veliký potlesk a úsměvy rodičů byly odměnou nejen pro děti, ale také pro všechny pracovníky školy, kteří nám s besídkou pomáhali.

Všichni

jste si odnášeli dobrý pocit ze společně stráveného předvánočního odpoledne.

Přejeme vám pohodové Vánoce!

Kolektiv vychovatelek školní družiny

PéeFka

Koncem prosince se všude po světě rozletí tisíce a miliony vzkazů do nového roku. Nejčastěji mají podobu prostého přání všeho dobrého, něco zdraví, štěstí a lásky a tak.

Vznikla v první polovině 19. století pravděpodobně jako náhrada osobní návštěvy během vánočních svátků. Velkou oblibu měl zpočátku ve městech.

PF je vlastně zkratka francouzského *pour féliciter*, což do češtiny přeloženo znamená pro poblahopřání. Zajímavé jistě je, že PéeFka se ve Francii vůbec nepoužívá. Nejraději ji mají v Česku a na Slovensku, kde má často vtipný nápad, originální zpracování a stává se tak trochu uměleckým dílem.

π

Chutné a veselé!

Loni jsme vám přinesli celou stránku vánočních a adventních zvyků, tradic a vlastně takovou vánoční historii v kostce. Letos jsme se rozhodli připomenout jen některé. Zejména ty příjemné, na které se většinou těšíme, a také chutné, protože – ať chceme či ne – Vánoce procházejí také žaludkem.

A až si o některých zvycích přečtete a chtěli byste třeba něco zkusit, přikládáme ještě pár drobných receptů na cukroví, jak se říká, *na poslední chvíli*. ☺

π

Advent je doba posledních čtyř týdnů před Štědrým dnem. Začíná první adventní nedělí, které se říká železná. Druhá adventní neděle nese označení bronzová, třetí stříbrná a čtvrtá zlatá. Advent končí, jakmile na Štědrý den zapadne Slunce. Je to období příprav na Vánoce. Symbolem adventu je adventní věnec, který má 4 svíce. Každou neděli se večer zapaluje jedna svíčka. Občas se stává, že poslední adventní neděle vychází na Štědrý den. V tom případě se čtvrtá svíčka na věnci zapaluje dopoledne a večer se zapalují všechny svíčky společně. Někdy se doprostřed věnce vkládala pátá svíce a zapalovala se také.

Vánočka je druh sladkého pečiva z kynutého těsta. Tradičně se plete z devíti pramenů, které mají svůj význam. Čtyři spodní představují čtyři živly: zemi, vodu, vzduch a slunce. Tři střední vypovídají o tom, co má člověk navíc oproti ostatním stvořením: rozum, vůli a cit. Dva nejvyšší prameny připomínají vlastnosti mudrců: vědění a lásku. Celek má svým tvarem připomínat děťátko zabaleno v peřince, symbol zrození člověka. Na Štědrý den upekla hospodyně jednu vánočku pro každého člena rodiny a také jednu větší, zdobenou rozinkami a mandlemi. Ta přišla na štědrovečerní tabuli a nakrojit ji mohl jedině hospodář. Po krajíčku z ní dostal každý člen domácnosti, včetně dobytka, neboť se věřilo, že mu to přinese zdraví a ochranu před zlými silami.

Tradice pečení **vánočního cukroví** je pohanský zvyk oslav zimního slunovratu. Cukroví patřilo mezi ochranné pokrmy, mělo ochraňovat dům i rodinu před temnými silami. Peklo se hlavně ve tvaru zvířat a zavěšovalo se na dveře stavení, chlévy a ovocné stromy. V Čechách se pečení cukroví nejvíce rozšířilo v 19. století. Podléhalo také mnoha pověrám. Například se peklo jen z mouky z vlastní úrody, aby přišel hojný rok. Nebo se z těsta slévala voda, která se přidávala kravám do krmení, aby v dalším roce hodně dojily. Dnes známe mnoho druhů pečeného i nepečeného cukroví. Nejznámější jsou vanilkové rohlíčky a linecké cukroví.

Jedním ze symbolů Vánoc je **jmelí**. Aby přineslo štěstí, musí být darované. Jmelí by mělo být zavěšené na dveřích a mělo by tam zůstat celý rok, dokud nedostaneme nové. Pokud se partneři na Štědrý den políbí pod jmelím, má jim to zajistit lásku na celý rok. V Čechách tradici zavěšování jmelí na Vánoce zavedla manželka prvního československého prezidenta T. G. Masaryka – Charlotta Garrigue-Masaryková.

Last minute cookies

Jak jsme na předchozí stránce slíbili, nemůžeme nechat sváteční stůl bez toho nejlepšího – pojďme se podívat na opravdu rychlé cukroví, které rozhodně během posledního adventního víkendu stihnete! π

Vanilkové rohlíčky

hladká mouka 300 g
moučkový cukr 40 g
mletá jádra vlašských ořechů 100 g
másto 200 g
žloutek 2 ks
citronová kůra
vanilkový cukr 2 sáčky
moučkový cukr na obalení

Naprostá klasika, to snad znáte všichni. Jak na ně? Prosátou mouku, cukr, ořechy, máslo, žloutky a citronovou kůru vypracujte na hladké a kompaktní těsto. Zabalte ho do fólie a nechte aspoň 2 hodiny (nejlépe však přes noc) odpočinout v lednici.

Pak z něj utvořte váleček o průměru asi 3 cm, ze kterého odkrajujte stejně velké dílky. Ty poté rozválejte na válečky, zahněte je do tvaru rohlíčků a pečte na plechu pokrytém pečicím papírem při 180°C asi 10 minut (rohlíčky by měly jen leh-

ce zespoda zezlátnout).

Vyndejte z trouby, nechte asi 3 minuty odpočinout a pak obalujte v moučkovém cukru (po vyndání z trouby jsou velmi křehké, buďte při jejich obalování opatrní).

Vosí hnízda

TĚSTO:
piškoty 150 g
vlašské ořechy 50 g
bílek 1 ks
mléko 1 lžíce
moučkový cukr 100 g
másto 60 g
kakao 2 lžíce
KRÉM:
žloutek 1 ks
másto 60 g
rum 1 lžíce
moučkový cukr 50 g
piškoty na přiklopení 25 ks

Po hnědých kupičkách by se člověk utloukl! Hurá do hnízd! Nejdříve si rozdrťte piškoty a ořechy. Můžete je dát do robota a sekacími nástavci z nich udělat hladkou moučku.

Přidejte prosátý cukr, kakao, změkklé máslo, bílek a jednu lžici mléka. Rukama prohnětte a připravte měkké a hladké těsto. Pokud by bylo třeba, ještě přidejte trochu mléka.

Těsto nechte odležet v lednici asi hodinu. Připravte si krém. Změkklé máslo utřete se žloutkem a prosátým moučkovým cukrem, na závěr opatrně ředte rumem.

Spárujte těsto a krém. Já používám rozevírací formičky, těsto si rozdělím na jednotlivé kuličky a postupně vtlačuju do formičky. Vychlazené ani nemusíte znovu obalovat v cukru. Formičku naplňte, ve středu nechte díru, naplňte krémem a přiklopte piškotem. Skladujte v lednici, před konzumací je nechte trochu povolit mimo chlad.

salko (slazené kondenzované mléko) 1 plechovka
najemno nastrohaný kokos 200 g + asi 100 g na obalení
loupané mandle cca 150 g
malé papírové košíčky na pralinky

Kokosové kuličky (bílé)

Salko nalijte do misky, přisypte jemně strouhaný kokos a směs promíchejte. Přikryjte fólií nebo talířem a dejte alespoň na hodinu chladit do lednice.

Kokos na obalení vsypte do menší misky. Prsty odeberte vychlazenou kokosovou

hmotu, doprostřed vmáčkněte mandli, v dlaních vytvarujte kuličku a obalte ji v kokosu. Vložte do papírového košíčku a nechte vychladit.

Vánoční ozdoby

K českému pojetí Vánoc neodmyslitelně patří vánoční stromeček, slavnostně ustrojený a postavený na čestném místě. Některé rodiny zdobí stromek až na Štědrý den, jiné 23. prosince a v některých nedočkavých už se těší na Vánoce od půlky prosince.

A stejně tak v každé domácnosti se stromeček zdobí jinak, takže při návštěvě můžete spatřit stromeček přírodní (slaměné, dřevěné či látkové ozdoby a sušené ovoce), klasický se skleněnými (či dnes častěji plastovými) ozdobami, moderní nebo vůbec žádný. Ano, ne všichni v Česku musí Vánoce slavit!

My jsme se rozhodli narychlo vyhlásit soutěž o nejhezčí ozdobu pro žáky I. stupně. Sešlo se nám několik desítek návrhů, za které děkujeme, a v redakci jsme vybrali čtyři nejhezčí – těm se do pátku dostane drobné sladké odměny. ☺

Zubr Emil aneb 6. A v pravěku

Archeologické výzkumy probíhají na Ústecku již od poloviny dvacátého století. K nálezům předmětů z prehistorie však docházelo již ve století devatenáctém. Pravěk je dlouhé a pro žáky velmi obtížně pochopitelné období, proto jsme se s žáky 6. ročníku rozhodli navštívit interaktivní dějepisný program a zpestřit si tak výuku.

Děti se nejprve seznámily s pravěkou historií, prohlédly si několik obrázkových knih a pak se společně s náčelníkem a šamanem ocitly ve starší době kamenné. Všichni si mohli vyzkoušet střelbu z luky na terč v podobě vlka, seznámily se s životem pravěkých lovců, s dobovými materiály a výrobky. Drsný lov lépe zvládli kluci, dívky měly šikovnější ruce při modelování „Věstonické Venuše“. Nakonec si všichni zatancovali rituální tanec lovců, kdy si pomazali obličej barevnou hlinkou, do vlasů si proplekli ptačí peří a vesele skotačili nad ulovenou zvěří. Podívejte se na pár fotek z dnešní zdařilé akce.

—●—

